

SLS 1993 - 1998

WEDERGEBOORTE SLS: NU ALS CLASSIC

Nadat de SLS tussen 1952 en 1983 29 keer was verreden, eerst over de openbare weg en later met klassemmentsproeven op een afgesloten parcours, ging de eerste classic editie van start in 1993. Scheveningen badplaats bestond 175 jaar en de Veronica Strandrace werd niet meer georganiseerd. Directeur Stichting Promotie Den Haag Ben Vermijs was op zoek naar een vervangend evenement.

Tegelijkertijd bekeek Harold Edinga, samen met Fred Spaay de mogelijkheid om de befaamde oude S.L.S. rally weer van stal te krijgen. Het klikte tussen de heren en de eerste editie na 1976 werd voorbereid.

De Stichting Classic SLS die werd opgericht begon aan de herstart met de 1e Classic SLS (de 30e SLS vanaf het begin) met een start op zaterdagmorgen 28 augustus en finish op zondagmiddag 29 augustus 1993. 'De Stichting heeft ten doel het organiseren van een jaarlijks evenement voor oldtimers en klassieke auto's waarin gereden wordt van Scheveningen naar Luxemburg en terug, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords'. Zo werden de uitgangspunten geformuleerd en de statuten opgesteld.

Harold Edinga was één van de drijvende krachten achter de wedergeboorte van de SLS. Hij bleef zes jaar wedstrijdleader van een rally met heel veel bol-pijl-tracten, afgewisseld door speciale kaartleesopdrachten waarin het klassemment werd bepaald. In feite kon je die bol-pijltracten beschouwen als verbindingsroutes over hoofdwegen, waarbij je op gezette tijden van de hoofdweg werd afgestuurd om zo'n special stage te rijden. In de beginjaren van de classic SLS waren Ernst en Renate Kleijn de parcoursbouwers. En die namen hun werk heel serieus. Voor de route in 1996 legden zij meer dan 16.000 kilometers af. Als we de routeboeken van toen bekijken, ziet dat er voor de huidige generatie navigatoren bijzonder simpel uit! Maar laten we niet vergeten dat de eerste twee edities van de SLS Classic nonstoprally's waren, op en neer naar Luxemburg. 30 uur sturen, navigeren, alert blijven, dus ook duisternis en vermoeidheid speelden een flinke rol.

Voor de 30-uurs rit in 1993 gingen 78 equipes van start. Voor heel wat deelnemers was het de eerste maal dat aan een heuse rally werd meegedaan en dat gold eigenlijk ook voor de organisatie. Voor de tijdmetingen waren de officials van de Stichting Auto Sportief gestrikt. Onder deze officials zijn er enkelen die geen van de 25 edities van de Classic SLS als official hebben gemist! In de media lezen we. "De eerste Classic SLS kende aan de finish op de Scheveningse Boulevard bijna alleen tevreden gezichten en dat er een 2e editie komt is eigenlijk al zeker."

Dat klopte. De rally had zo'n aantrekkingskracht, dat het aantal inschrijvers de jaren erop alleen maar groeide. Wat meer getallen. Edinga heeft het in zijn voorwoord in het SLS-krantje van 1997 over 250 pro Deo medewerkers uit de Benelux en 180 steden en dorpen die de SLS met open armen ontvangen. De totale afstand besloeg zo'n 1200 kilometer en vanaf 1996 wordt de Sterklasse ingevoerd, voorbehouden aan de crème de la crème van het historischerallywereldje.

Vanaf 1995 werden de organisatoren iets humaner: ze planden twee overnachtingen in Brussel. In Holiday Inn in Diegem had de organisatie een zeer ruime accommodatie gevonden, waar alle deelnemers en medewerkers met gemak ondergebracht konden worden. En het parkeerterrein bood riant plaats aan alle meerrijdende klassiekers. Het hotel zou nog jarenlang een vaste, dubbele rustplaats in de SLS blijven. Vanuit Brussel zette de karavaan koers naar keerpunt Luxemburg, waar een ruime rustpauze was ingelast. Al die klassieke bolides stonden midden in de stad te pronken op het Place Guillaume, terwijl hun berijders zich tegoed deden aan een Chinese maaltijd in het restaurant Palais de Chine. Verbazingwekkend hoe de uitbaters erin slaagden zo'n 400 man in een paar uur te voorzien van een uitstekende maaltijd! Eind van de middag vertrok de hele meute weer uit Luxemburg, om pas in de kleine uurtjes weer terug te komen in Brussel. Na een uiterst korte nachtrust wachtte een dag later de laatste etappe naar Scheveningen.

Geïnitieerd door Harold Edinga werd in 1993, na een pauze van 16 jaar de S.L.S. opnieuw georganiseerd. Als Classic SLS groeide het evenement sterk. Met als credo 'meedoen is belangrijker dan winnen' werd een laagdrempelig evenement georganiseerd waar ook amateurs konden ervaren hoe het is deel te nemen aan een klassieke rally. Nadat de eerste twee edities, net als in de vroege jaren als 30-uursrit waren verreden besloot de organisatie om veiligheidsredenen, de equipes te laten overnachten. Ook het navigeren veranderde van karakter. bol-pijltracten werden afgewisseld met kaartleestrajecten en de navigator deed zijn intrede.

Het initiatief om de Classic SLS te gaan organiseren bleek een succes: Van een 30-uursrit met 78 deelnemers in 1993 naar een drie-daagse met 210 deelnemers in 1998. De Classic SLS stond letterlijk op de kaart!

Na zes jaar vond Harold Edinga het tijd om het stokje van wedstrijdleader over te dragen aan Jan Berkhof. Over de SLS onder Berkhof leest u verderop in dit blad.

